

Слѣдъ едно упорито съпротивление, сърбитѣ се оттеглили прѣзъ този проходъ въ гр. *Царибродъ*. Проходътъ е дълъгъ около 10 километра. Тукъ сърбитѣ не указали никакво съпротивление и нашитѣ войски свободно минали прѣзъ него.

Тренътъ минава прѣзъ срѣдата на гр. Царибродъ и се спира на западния му край. Градецътъ е разположенъ въ една тѣсна долинка, която се оросява отъ рѣката *Нишава*. Сѣвернитѣ височини сѣ голи и черни, а южната е залѣсена съ млада джбова гора. Пътникътъ остава крайно очарованъ отъ тази хубава горичка!

Градътъ е започналъ де се строи и поправя слѣдъ войната. Главната улица е широка, планирана и прошарена съ доста хубави и голѣми здания. На срѣщната височина е построена хубава и голѣма казарма. Хубаво здание е и класното имъ училище. Другитѣ здания сѣ ниски и полусрутени. Населението е бѣдно, поминѣкъ нѣма. Занимаватъ се съ *килимарство*. Царибродъ има 2989 жители.

Облѣклото на царибродчени много прилича на облѣклото на софийскитѣ шопи. Мажката носия е бѣла дреха, прѣпасана съ червенъ поясъ и на главата черенъ калпакъ.

Женитѣ носятъ черни или червени сукмани, прѣпасани съ дълга, шарена прѣстилка. На гърдитѣ, рѣжавитѣ и подъ късия сукманъ се подава долнята бѣла риза. На главата си носятъ бѣла кърпа, украсена съ цвѣтя.

Прѣзъ врѣме на войната сърбитѣ сѣ запазили добръ градеца. Тѣ сѣ биле отблѣснати на 11 ноемврий и сѣ укрѣпили задъ границата, въ тѣхната земя.